

hvad nu end Aarsagen var, saa begyndte han med at nævne 3 Nederlag.

Det første var Ministerens Stilling overfor Afbetalingen af Statsgælden, og her sagde det ærede Medlem, at den højtærede Finansminister havde bebudet en Afbetaling af Statsgælden, ikke blot til et Beløb af 40 Mill. Kr., men ogsaa en Afbetaling af den Statsgæld, der forfalder nu i Sommer. Det er jo rigtigt, at den højtærede Finansminister ikke er kommet til at ordne mere end Tilbagebetalingen af en Statsgæld paa et Beløb af 40 Mill. Kr., men jeg gør opmærksom paa, at den højtærede Finansminister i saa Henseende betegner et væsentligt Fremskridt i Modsetning til sin Forgænger, eftersom Forgængerens forøgede Statsgælden hvert eneste Aar, han sad og virkede, ganske vist efter en glidende aftagende Skala, medens den nuværende højtærede Finansminister er begyndt at afbetale Statsgælden og altsaa har sikret Tilbagebetaling af 40 Mill. Kr. Det forekommer mig dog, at af Nederlag at være er dette til at bære. Men i øvrigt ved den højtærede Finansminister jo, at jeg for mit Vedkommende i Sommersamlingen kritiserede hans daværende Plan, kritiserede, at han havde fremsat det socialdemokratiske Formueafgiftsforslag fra før Valget og fremsat det i den samme skitsemæssige Form, og udtalte, at han jo ikke kunde regne med dets Gennemførelse, da vort Parti var gaaet til Valg med den Udtalelse, at vi ikke kunde slutte os til dette Forslag. Jeg sagde derfor til Finansministeren, at jeg vilde ikke betragte det i Sommersamlingen fremsatte Lovforslag som hans Debut som Finansminister, men derimod som Afviklingen af hans Virksomhed som Landstingsmand, og at jeg vilde haabe, at hans Debut først vilde komme med Finanslovforslagets Fremlæggelse, og da ogsaa med den gode finansielle Bagage, hvormed han var traadt ind i sin Virksomhed, blive en vellykket Debut. Efter hvad jeg her har sagt, vil man vide, at jeg mener, at den højtærede Finansminister efter at have afviklet et Forslag, som ikke lod sig gennemføre, afviklet noget, som laa forud for hans Finansministertid, som Finansminister har haft Held med sig i sin Behandling af Finansloven.

Det næste Nederlag, sagde det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, kom ved Bebudelsen af Finanslovs konflikten. Det var dette, at den høje Regering ikke havde kunnet gennemføre, hvad den havde haft til Finanslovsforlaget. Ogsaa her er det bekendt, at efter min Mening var den Frem-

gangsmaade, som den høje Regering valgte til at afslutte denne Sag i Landstinget paa, ikke tjenlig. Jeg er fremdeles af den Mening, at hvis Regeringen enten havde afsluttet Behandlingen i Folketinget, eller hvis den havde ført Forhandlingen videre til en endelig Forhandling mellem Folketing og Landsting gennem et Fælles-Finansudvalg, vilde den have kunnet naa længere, og vi havde da rimeligvis haft et Par Millioner Kroner bedre Budget, end vi nu har. Men herom kan der selvfølgelig strides, om, hvad der ikke er sket, derom kan man naturligvis altid have sin Mening. Jeg har kritiseret denne Taktik, men naar det ærede Medlem, som er Ordfører for Venstre, betegner ogsaa dette som et Nederlag for Regeringen, saa ønsker jeg at gøre opmærksom paa, hvor dette Nederlag er lidt. Det er lidt i Landstinget, hvor den højtærede Finansminister ikke har noget Flertal for sig, og han har derfor her staaet overfor Vanskeligheder, som den ærede Ordfører for Venstre i sin 4 Aars Ministerperiode ingen Sinde har staaet overfor, idet hans Flertal i de to Ting var kongruent. Det forekommer mig derfor, ikke mindst naar man erindrer det ærede Medlem Hr. N. Neergaards politiske og parlamentariske Fortid og Historie, at det er mærkværdigt, at han paa en saa kaad Maade dvæler ved den parlamentariske Kendsgerning, at han og hans Venner fra 1920—24 udgør et Flertal i Landstinget, og at de altsaa endnu paa denne Sag har kunnet føre en Politik sammen, hvad de jo paa mangfoldige andre Punkter ikke har kunnet i denne Samling.

Endelig var det tredje Nederlag, som det ærede Medlem nævnte, Valutalovens Stranding i Sommer; men her var der jo det ubehagelige for det ærede Medlem, at efter at have konstateret Nederlaget i Sommer, hvilket vil sige, at Landstinget var i Stand til at hindre en Valutaordning i Sommer, maatte det ærede Medlem tilføje, at derefter var der om Efteraaret blevet gennemført en Valutaordning. Med andre Ord, det, der skete i Sommer, var, hvad vi meget ofte har haft Lejlighed til at drøfte før, at Venstre og de Konservative under den daværende Landstingsmand Madsen-Mygdals Ledelse slog ind paa den Taktik at afvise Forhandlingen med Folketinget, men hvad der skete om Efteraaret, var, at under den samme Mands Ledelse den ene Del af Sommerens Flertal, nemlig Venstre, gik til en Forhandling med Regeringen og Folketingets Flertal om Valutaordningen og førte Forhandlingen til et gunstigt Resultat. Jeg maa ogsaa sige, at af Nederlag at være